

Nr 464.

Av herr **Linnér**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 200, med förslag till lag om utrotande av berberis å viss mark.

I proposition nr 200 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag om utrotande av berberis å viss mark.

Propositionen innebär — i jämförelse med vad som lärers vara avsett med ett av lantbruksstyrelsen i ämnet avgivet förslag — att i vissa fall av nyttjanderätt skyldigheten att sörja för utrotning av berberis skulle åligga jordägaren i stället för rättighetens innehavare. Så skulle bli förhållandet med nyttjanderätt, som avses i nyttjanderättslagens hyreskapitel. Enahanda torde bli fallet med avseende å jord, upplåten under tomträtt eller boställe, som på lön besittes av tjänsteinnehavare, exempelvis prästgård. Å andra sidan lärers utrotningsskyldigheten, om jorden är upplåten med betesrätt, enligt propositionen komma att åligga innehavaren av sådan rätt. Enligt vad jag inhämtat, ha under det hittills bedrivna utrotningsarbetet dylika fall visat sig i praktiken kunna medföra vissa svårigheter. Dessa anses kunna lösas med den av lantbruksstyrelsen angivna ståndpunkten.

I enlighet härmed bör såsom huvudregel uppställas, att utrotningen skall åligga jordägaren. Från denna regel göres undantag för det fall att jorden innehaves med allmän nyttjanderätt. Med denna formulering lærers undantaget med gängse terminologi komma att omfatta även innehavare med hyresrätt eller tomträtt, åbor och boställsinnehavare. För speciella nyttjanderätter böra dock modifikationer göras, dels så, att i sådana fall, som avses i 1 kap. 7 § nyttjanderättslagen, skyldigheten helt skall vila på jordägaren, dels ock så, att, då allenast betesrätt innehaves, skyldigheten uppdelas mellan ägaren och den betesberättigade i överensstämmelse med lantbruksstyrelsens förslag.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att 1 § i den föreslagna lagen om utrotande av berberis å viss mark må erhålla följande lydelse:

»1 §.

Där förhållandena — — — — — hushållningssällskapets område utrotas.

Skyldighet att ombesörja utrotningen åligger jordägaren. Den sålunda för ägaren stadgade skyldigheten skall, där jorden innehaves med annan nyttjanderätt än i 1 kap. 7 § lagen om nyttjanderätt till fast egendom avses, i stället gälla för innehavaren, dock att med avseende å område, som upplåtits med rätt till bete, innehavaren av betesrätten allenast är skyldig att till utrotningsarbetets utförande ställa arbetsfolk och dragare jämte redskap för hantlangning och vattenkörning till förfogande mot skälig ersättning.

Förordnande, varom ovan nämnts, må ej omfatta berberis i botaniska trädgårdar, som äro förbundna med högre undervisningsanstalter.»

Stockholm den 22 mars 1933.

S. Linnér.